

Kultura - Subota, 03.10.2009. godine

Crnogorski simfonijski orkestar održao koncerte u Herceg-Novom i Nikšiću **Rafinirani zvuk**

Veoma prisna, kamerna atmosfera, ostvarena rafiniranim zvukom orkestra u piano dinamici, donijela je atmosferu izuzetne bliskosti orkestra i publike

Nakon ljetnje pauze Crnogorski simfonijski orkestar održao je koncerte u Herceg-Novom i Nikšiću. Na koncertima su izvedena djela: Uvertira za operu Otmica iz Saraja, Wolfganga Amadeusa Mocarta, Koncert za gitaru i orkestar No. 1, Op. 99, kompozitora Maria Kastelnuova-Tedeska (1895-1968) i Oksfordska simfonija br. 92, Jozefa Hajdne. Kao solista na ovim koncertima predstavio se mladi bosanski gitarista Boris Tešić, koji trenutno djeluje u Holandiji. Nastupom umjetnika koji je pobijedio na ovogodišnjem Nikšić Gitar festivalu još jednom se potvrdila uspješna saradnja ovog festivala i Crnogorskog simfonijskog orkestra.

Maestro, Radovan Papović, koji je ovog puta vodio Crnogorski simfonijski orkestar, je dirigent veoma zapažene karijere. Dugo godina je vodio orkestar naše RTCG, sa kojim je je u Crnoj Gori premijerno izveo mnoga djela. Takođe, duže od decenije bio je dirigent hora „Stanko Dragojević“. Danas je, pored uspješne dirigentske karijere, redovan profesor na Muzičkoj akademiji na Cetinju.

Koncert Crnogorskog simfonijskog orkestra počeo je trostavačnim koncertom za gitaru i orkestar u D-duru koji je M.K. Tedesco napisao 1932. godine. Na nikšićkoj Sceni 213 u izvođenju ovog djela pored preciznog i ubjedljivog soliste zapaženi su bili i duvački i gudački korpus koji su se odlikovali su se dinamičkom iznijansiranošću zvuka i preciznom artikulacijom, čini se prvenstveno pizzicatom na violama i violončelima. Poletan tempo i ležernost u interpretaciji solističke dionice potvrdili činjenicu da ovaj koncert odlikuje izuzetno zahtijevna izvođačka tehnika, kao i to da je posvećen virtuozu - španskom gitaristu A. Segoviji (Andres Seljovia, 1893-1987).. U drugom stavu (Andantino alla romanza), pored soliste, i orkestar je, prvenstveno silaznom melodijom povjerenoj flauti i klarinetu veoma ubjedljivo prenio melanholično osjećanje „opraštanja od brežuljaka Toskane“, kojim se često opisuje ovaj stav. Pratnja u gudačkim instrumentima bila je adekvatan fon za linije cantabilnog karaktera koju su dobro sarađujući interpretirali gitarista, solo flauta i klarinet.

Veoma prisna, kamerna atmosfera, ostvarena rafiniranim zvukom orkestra u piano dinamici, donijela je atmosferu izuzetne bliskosti orkestra i publike.

Oksfordska simfonija u G-duru koju je J. Hajdn napisao 1791. godine pružila je priliku za iskazivanje izvođačkih mogućnosti kako orkestru u cjelini tako i pojedinačnim grupama instrumenata s obzirom da su u ovom djelu gudački i duvački korpus ravnopravno tretirani. (Individualizacija instrumenata koju je Hajdn ostvario u ovoj simfoniji potvrdila se naročito kroz ujednačenost zvučnih boja oboe i violine u drugoj temi drugog stava.) Precizno donošenje prvog stava u trodijelnom metru, podsjetio nas je na ceremoniju imenovanja J. Hajdnu za počasnog doktora Univerziteta u Oksfordu kada je ova simfonija i izvedena prvi put. U tako svečanoj atmosferi obiman četvrostavačni ciklus, koji odlikuje neiscrpan rad sa motivskim materijalom, pretvorio se u postupno i znalačko građenje složenog oblika i njegovo stremljenje ka završnom finalu.

Promišljenim izvođenjima i veoma dobrom saradnjom sa perspektivnim solistom Borisom Tešićem, dirigent Radovan Papović ostvario je izvođenja koja svjedoče o narastajućem izvođačkom potencijalu Crnogorskog simfoniskog orkestra i uzbudljivim koncertima koji nas očekuju u njegovoj trećoj sezoni.

Jelena Jovanović